

عنوان مقاله:

بررسی نقض غیر مستقیم حقوق مالکیت فکری در حقوق ایران و اسناد بین المللی

محل انتشار:

نشریه حقوق و مطالعات سیاسی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سجاد حسنی - *Master of Laws, Private Law Department, Islamic Azad University, Research Sciences Unit, Ilam, Iran*

خلاصه مقاله:

در نظام حقوقی ایران، به رغم قواعد عمومی مسئولیت مدنی، نهاد نقض غیرمستقیم حقوق مالکیت فکری و مسئولیت ناشی از آن باهدف حمایت مطلوب تر شکل گرفته و توسعه یافته است. در این تحقیق با روشی توصیفی تحلیلی انجام می شود. نقض غیرمستقیم عبارت است از خطایی که هرچند مستقیماً نقض حق فکری را به دنبال ندارد، اما مقدمات آن را فراهم آورده، سبب وقوع نقض گشته و موجب تحمیل مسئولیت بر کسی می شود که رکن مادی نقض حقوق فکری را مرتکب نشده است. حقوق مالکیت فکری عاملی مهم در جذب سرمایه گذاری مستقیم خارجی است، تقویت مبانی حقوق مالکیت فکری برای جذب سرمایه گذاری خارجی نیازمند تعیین نسبت حقوقی میان حقوق مالکیت فکری و سرمایه گذاری خارجی است. نظام حقوق مالکیت فکری متشکل از کنوانسیون های بین المللی مختلف است که مهم ترین آن ها موافقت نامه تریپس است که به عنوان حداقل استاندارد بین المللی حمایت از حقوق مالکیت فکری عمل می کند و نظام حقوق بین الملل سرمایه گذاری که متشکل از معاهدات دوجانبه سرمایه گذاری و موافقت نامه های تجارت آزاد منطقه ای و دوجانبه است که امروزه عامل مهمی در تنظیم سرمایه گذاری های خارجی هستند. مالکیت فکری به عنوان مصداقی از سرمایه گذاری در تعاریف سرمایه خارجی موافقت نامه های سرمایه گذاری به رسمیت شناخته می شود. سرمایه خارجی بودن مالکیت فکری مستلزم آن است که از حمایت های ارائه شده در موافقت نامه های سرمایه گذاری بهره مند شود. استانداردهای حمایتی ارائه شده در موافقت نامه های سرمایه گذاری بالاتر از تریپس است و با عنوان تریپس پلاس ذکر می شوند.

کلمات کلیدی:

intellectual property rights, Foreign Investment, bilateral investment treaties

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764325>

